

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 перера, на по године 4 перера.
За Аустро-Угарску Босну и Српској на годину 12 перера, на по године 6 перера.
За све остале земље годинично по франкама у злату, на по годину 10 франкама у злату.
Публикација се врши само у годишњим и полугодишњим роковима и важаје у квалитету.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Преплата се шаље само Администрацији Гласа Црногорца у Цетиње.
Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и издавају се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петих слова по 4 пара, гармона слова 6 пара; цијеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас издавају се 1 перер. — Осим наплате издате цијене од ријечи, издавају се по закону о таксима још по 30 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вољко Милићковић

Приликом срећнога заузећа Пшемисла, Предсједник наше Народне Скупштине г. Мило Дожић упутно је Предсједнику Государствене Думе ову брзјавну честитку:

Предсједнику Государствене Думе
Г. МИХАИЛУ РОДЗЈАНКУ
ПЕТРОГРАД

Послије благодарења држаног у историјском Цетињском Манастиру у присуству Његовог Величанства Краља и свега пријестонишког грађанства, хитам да у име Народне Представништва Црногорског најтоплије честитам братској Государственој Думи, те и цијелој моћној Русији — вјековној заштитници Српства — велики усјех побједоноснога рускога оружја над непријатељем Словенства и Православља, — усјех који на првом мјесту обезбјеђава Српском Народу сјајну будућност, у што је Црна Гора са цијелијем Српским Народом свагда чврсто вјеровала.

Слава побједоносној Руској Оружју!

Живио Велики и Моћни Император Свеврсјски Никола II. и братски Руски Народ!

Предсједник Народне Скупштине,
МИЛО ДОЖИЋ

На горњу честитку г. Предсједник Государствене Думе одговорио је овим телеграмом:

Предсједнику Народне Скупштине
Г. МИЛУ ДОЖИЋУ

ЦЕТИЊЕ

Чланови Государствене Думе и ја лично шаљемо неустрашивим витезовима Црне Горе — руско хвала за братску честитку.

Молитве и најбоље жеље Рускога Народа увијек су са вама, вјерна браћо и другови!

Нека наша оштра непоколебљива вјерност Словенској Дјелубуде јемство заједничкоме нашем усјеху!

Живио непоколебљиви и витешки Краљ Црне Горе Никола!

Слава и дивљење моћноме духом Црногорском Народу!

Предсједник Государствене Думе,
МИХАИЛ РОДЗЈАНКО

СЛУЖБЕНИ ДИО

— На молбу Државног Одбора за сузбијање заразних болести, а у сврху одржавања што веће чистоће по болницама и спречавања преношења заразе било из болница у народ, било из народа у болнице, — забрањено је свако посјеђавање болесних и рањених по болницама, како од стране родбине тако и иначе од свију, осим службених особа. У ову сврху забрањен је и излазак у варош болеснима и рањенима.

Д. Број Р. 3230. К. 2568. Из Канцеларије Кр. Министарства Војног, 18. марта 1915., Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ово службено саопштење:

Петроград, 18. марта у 10 25 у вече.

На фронту западно од Њемена бојеви се продужавају. Наша војска, продирући усјешно најријед, задржала је 17. марта у околини

Краснопоља Нијемце и принудила их да хитно одступе, а при том је заробила 200 војника са два официра и 2 митраљеза.

У Карпатима наше се наступање наставља. У истога 24 сата, т. ј. 16. марта, ојет сма заробили 38 официра и око 1.750 војника са 5 митраљеза.

Наша црноморска флота бомбардовала је Зунгулдак, Козлу, Килими и Ерегли — турске луке које се налазе по прилици 100—150 километара источно од Босфора. Дјелством наше артиљерије изазвана је на обали силна експлозија са пожаром.

Петроград, 19. марта у 9 15 у вече.

На фронту западно од Њемена ми смо у току 18. марта одржали знатан усјех у рејону Красна, западно од Симна. Под упорним надзирањем наше војске Нијемци су почели хитно да одступају.

У Карпатима наше се наступање наставља. Веома значајне резултате постигли смо 17. марта у рејону Воље Михове (источно од Лупкова) и у рејону Љутовиске.

У рејону Воље Михове наша је војска, газећи по снијегу до паса, приметно упоран бој у шумама, које су биле оплетене жицом. Одбацујући непријатеља корак по корак, узимајући шанца по шанца, наша је војска заузела низ утврђених висова на главном бескидском грбену.

У Љутовиском правцу, не обазирајући се на дубоки снијег и силну артиљеријску ватру, ми смо такођер избацили Аустријанце из читавог низа позиција западно од Пашична и југоисточно од Дворникова.

17. марта заробили смо у Карпатима преко 80 официра и 5.600 војника са 4 топа и 14 митраљеза.

У Хотинском правцу неколико аустријских баталијона, који су заузели утврђену позицију у рејону села Шиловици и Миланци, обкољени су били 17. марта и готово сасвим уништени. Остатак тих баталијона, у свему око 500 људи, заробљено је.

12. марта бацио је један аустријски аероплан двије бомбе на наш лазарет, у близини станице Воља Лјендзиска, 8 километара далеко од Тарнова.

На Кавкаском фронту, у приморском правцу, дошло је до омањег чаркања. У рејону Артина наша је војска заузела село Црија. За вријеме боја код Артина наша је војска отела Турцима 2 топа. У осталим правцима нема промјене.

Петроград, 20. марта у 12 сати у подне. При заузећу аустријске тврђаве Пшемисл руска је војска заробила са гарнизоном ове аустроугарске генерале: 1) команданта тврђаве, генерала инфантерије Кузманека; 2) команданта 23. ходненске дивизије, фелдмаршал-лајтнанта Арпада Таамати-а; 3. и 4.) фелдмаршал-лајтнанте Карла Вајцендорфера и Вилхелма Никола; и генерал-мајоре 5) Алфреда Вебера, 6) Рудолфа Зеиде, 7) Артура Калтнекера, 8) Георгија Кома и 9) Фридриха Клајбера.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 17. марта. Предсједник Думе Родзјанко одговорио је Предсједнику Народне Скупштине овим телеграмом: „Чланови Государствене Думе и ја лично шаљемо преко Вас топли и захвални поздрав херојском српском народу који својим грудима брани своју милу отаџбину од непријатељских најезда. Ми тврдо вјерујемо да ће српски народ, вјеран светим зајетима Словенства, успјети да оствари своје националне идеале и да створи велику Србију. Нека Свевишњи благослови Вас, наше вјерне и непоколебљиве пријатеље на том путу, и награди заслугом јуначку Србију. Живио српски народ!“

Ниш, 19. марта. Код карауле Дели-Мемелов Бор прешло је јуче у јутро између 6 и 7 часова неколико наоружаних људи. Брзо су наишли на нашу засједу. Један је од њих убијен, а други су успјели да се спасу бјегством преко границе у Бугарску, вукући собом оног убијеног. Рањен је и један војник с наше стране.

Ниш, 20. марта. Ноћу, 17. о. мј., једна аустријска лађа која је кренула од Земуна низ Дунав, наишла је на једну нашу мину коју ју закачила с крмом. Мина се распрсла и оштетила крму и задњи крај лађе. Послије овога лађа је ношена воденом струјом у правцу Ритопека и за вријеме њезине овакве неправилне пловидбе била је тучена ватром наше артиљерије. У 11 час. и 50 м. према Ритопеку лађа је погођена нашом артиљеријом. Настала је страховита експлозија и лађа је дијелом разнесена, а дијелом потопљена. На нашој обали нађена је велика количина парчади од оклопа. Од посаде су спасена само два морнара који су успјели испливати на нашу обалу. По исказу ових морнара, на лађи се налазио један морински официр, један обични капетан лађе, око 25 моринских војника, 7—8 машиниста, два крманоша, лица нарочито вична за спровод лађа кроз Ђердап. Лађа је била пропелер, звала се „Београд“ и припадала Угарском Паробродарском Друштву. Имала је облик великог шлепа. Морински официр који је командовао лађом, држао је морнарима у Земулу говор у којему је казао да имају да изврше једно врло важно путовање. Сваки морнар је добио као нарочиту награду 100 динара у злату у једној кесици. По свему изгледа да је лађа носила муницију за турску војску.

Ниш, 20. марта. Јаке бугарске чете извршиле су јуче напад на нашу жељезничку пругу код струмичке станице. Посада која брани пругу, тражила је хитну помоћ и ова је послана. На нашој страни има много рањеника. (К. С. Пресбиро.)

Ниш, 20. марта. Ноћас око 2 часа по поноћи, изненадно, нападе су бугарске комите, обучене у војничко одијело, у великом броју на нашу караулу код Валандова. Наши гранични стражари који су остали живи, потиснути су и они се повлаче к струмичкој жељезничкој ста-

ници. Бугари су заузели све висове на лијевој обали Вардара. Борба се још води. Има доста мртвих и рањених с обје стране. Говоре да су отели два српска топа. Рањеници који су дошли на станицу, причају да се Бугари крећу и боре под командом официра и да их има више од једног пука. Многи увјеравају да то нијесу комите, већ регуларна бугарска војска. Оближње пограничне српске страже притекле су у помоћ. Даље што сазнамо, јавићемо. Телеграфске и телефонске везе с Ђевџелијом и Солуном прекинуте су. Комите су одбијени од струмичке станице. По извјештају шефа станице у Струмици, жељезничка пруга ка Ђевџелији слободна је и изгледа да није покована. Борба се још води. Пронеси се глас да су рањена два наша командира чета 3 позива. Поткрепљење наших предстража, које је стигло, ослободило је струмичку станицу и потјерало је бугарске комите који се повлаче ка бугарској граници. Два топа које су бугарске комите узели, враћена су. На струмичкој станици нађено је шест мртвих, од којих 5 пола изгорених. Непријатеља гоне наше трупе; он се дао у бјегство. До сада је нађено његових мртвих преко 30, али их је било много, јер се види како прикупљају своје људе који су пали на пољу борбе. Наших има око 50 мртвих, али су многи убијени ноћу у препаду. Пет наших чувара на струмичкој станици нађени су пола изгорени. (К. С. Пресбиро.)

Берлин, 16. марта. Генерал фон Крук обилазећи предње позиције своје војске, лако је рањен једним шрапнелским зрном.

Рим, 16. марта. Агенција Стефани има вијест из Драча да су побуњеници испалили на варош више топовских метака, али нијесу причинили никакве штете није било жртава. 15. марта бомбардовање је настављено доста живо и причинило је извјесне штете на неколиким кућама; једно је лице рањено.

Париз, 17. марта. Дан је протекао мирно на читавом фронту. Њемачки авиатичар бацао је бомбе на Ренс и ранио двије особе; једна бомба пала је на крајњи дио катедрале. Прецизно гађање наше артиљерије приморало је непријатеља да евакуише у нареду село Хепкоф сјевероисточно од Сен-Михиела. (Хавас.)

Париз, 18. марта. Није било никакве значајније промјене од синоћ. (Хавас.)

Петроград, 18. марта. Генерал Руски постао је чланом Госуд. Савјета. Царски указ набраја услуге које је Руски учинио отаџбини у својој дугој војничкој кариери у Киеву, затим за вријеме рата својим бриљантним способностима које је показао командујући трећом армијом; иза тога освојењем Лавова и Галиције; својом командом сјеверо-западним армијама које су побједнички одбиле непријатеља код Варшаве и нанијеле му пораз код Прасниша. Цар жали што је генералово здравље нарушено непрестаним радом и штрапацама, и што не може и даље да остане на челу његових храбрих армија да на-

стави борбу против непријатеља. (Вјестник).

Петроград, 18. марта. У току од 7. до 16. марта у сектору размјештаја трију корова, заробили смо у Карпатима 202 официра, 8 љекара, 16.207 војника и заплијенили 62 митраљеца и 10 топова.

Париз, 18. марта. У Шампањи је било артиљеријске акције и лагумске борбе; преимућство је било на нашој страни. У Аргони, борба се наставља на неколико тачака са упорством, али без стварног резултата ни за једну страну. На фор Думон сјеверно од Вердена пало је неколико метака од 21 см.; наша артиљерија је одмах уфуткала непријатељску батерију. Утврђењу није нанесена никаква штета. У западном дијелу шуме Ле Претр отели смо једну линију шанчева гдје смо заробили око 100 војника; поред свега жестоког противнапада, одржали смо се у већем дијелу освојених шанчева. Западно од Пон-а-Мусона, на путу из Сен-Пиера у Рожанвил, ми смо у ноћи од 16. на 17. освојили њемачке стражарнице и одбили три противнапада. На бојишту код Хартманвилеркопфа изабројено је 700 њемачких љешева. (Званично).

Атина, 18. марта. Јавају са Митилене да је положај Грка у Ајвали сваки даном гори и да је постао несношљив. Власти у Ајвали извијестиле су становништво да настави пољске радове, гарантујући им безбједност. Они који су у ово повјеровали, нијесу се више вратили. Грчки консул и митрополит енергично су протестовали код Гувернера. Сва тројица су отишли у Армусти гдје су у једном бунару нашли страшно онакажена четири љеша становника из Ајвале са одсјеченим главама и рукама и ископаном очима. У селу Стефи нашли су још 3 љеша. У село Мошоносна псето је довукло једну људску ногу. Ово наговјештава да се по околини налазе многи љешеви. На све стране влада пустош и глад.

Петроград, 18. марта. Магла на Босфору 16., 17 и 18 марта спречавала је наше бродове да наставе бомбардовање. Пошто је отворила ватру против Зунгулдака, Козле, Килимлије и Ереглије, наша флота је поново разрушила здања и грађевине које су Турци поправили после ранијих бомбардовања. Осим тога потопљени су пароброди, много једрењача и лађа са угљеном. Поред све жестоке пушчане ватре, наши авиатичари бацили су бомбе из хидроплана. (Вјестник.)

Атина, 18. марта. Адмирал Кундуриотис стигао је на Тенедос на једном грчком торпилеру и посјетио енглеског адмирала.

Париз, 19. марта. „Le Petit Parisien“ доноси чланак једног италијанског посланика који каже: „Преговори између њемачке и Италије неће бити приведени крају, јер Аустрија неће моћи никада препустити Италији, потпуно и без тајне мисли, све што траже националне аспирације ове потоње на аустријској граници и у Јадранском Мору. С друге стране, пред брзим падом отоманског царства, Италија се мора на сваки начин придружити Тројном Споразуму, ако жели да присуствује диоби. (Нар. извјештај).

Париз, 19. марта. „Frankfurter Zeitung“ доноси да је крстарица „Голоа“ потонула пред острвом Лемнос. Ова вијест је сасвим измишљена. (Нар. извјештај).

Лондон, 19. марта. Рајтерова Агенција јавља да је недавно њемачка чинила врло јаку дипломатску пресију на Румунију да пропусти преко свог земљишта један кор њемачке војске за Турску. Румунија је одбила.

Званично аустријско саопштење признаје да знатне руске снаге настављају офанзиву код Лупкова и Ужока. (Радиотел. извј.).

Париз, 19. марта. Марокански султан пошао је у Казабланку гдје је посјетио артиљеријске заводе, француске власти и стране консуле. Он је изјавио да је срећан што види представнике страних народа чије војске се, као и марокански војници, боре за најправеднију ствар.

Париз, 19. марта. Коментаристи последња недјела њемачких гусара, „Њујоршка Трибуна“ се нада да ће дивљаци који су потопили пароброде „Балафу“ и „Аквилу“ бити похватани и повјешани, не само да се казне за свој злочин, него и ради свјесног гажења међународног права од стране њихових влада. (Нар. извјештај.)

Париз, 19. марта. Путници који су дошли из Берлина тврде да су сазнали од високих војних личности да је њемачка, од почетка рата, изгубила 14 подморских бродова, 9 ваздушних лађа и 100 аероплана. (Нар. извјештај.)

Париз, 19. марта. Холандски пароброд „Амстер“ који је ишао из Ротердама у Гоелас потопљен је од једне њемачке мине; један мали енглески брод је спасао послугу.

На „Балафи“ је било 112 жртава. Истеђење је утврдило да се њемачки подморски брод служио енглеском заставом.

Потврђује се губитак пароброда „Аквиле“. 3 путника и 23 човјека послуге нестали су.

Јучерашња анкета о губитку 112 путника са „Балафе“ утврдила је да су ови умрли од зиме. Потврђују се извјештаји о поступку гусара који чак потапају и бродове за спасавање. Америчке новине говоре и даље с великом срџбом о овом страшном злочину. „Ворлд“ пише да то није ратно дјело, него још једно убиство више; сажаљење свих неутралних иде невиним жртвама, а гнушање пада на људе који наређују оваква мучка убиства. (Радиотел. извј.)

Рим, 19. марта. Према извјештају о активности руске флоте у Балтичком Мору утврђује се неуспјех њемачких подморских лађа. Снага руске флоте је појачана.

Енглеска штампа протестује против нечовјечног поступка њемачког сумарена, који је потопио енглеску путничку лађу „Фалаба“ а да није спасао многобројне путнике од којих се 130 утопило.

У Италији, усљед неких чланака у руским новинама, у којима је говорено да би Трст и Далмација требало да остану Словенима, националисти и германофилски кругови користе се тиме, да произведу неслогу између Италијана и Словена, указујући на Русију као непријатеља Италије; ти кругови упливишу на талијанско јавно мишљење. Један чланак посланика Чирмени у Торинској „Штампи“ говори о потреби Италије да се удружи с њемачком и Аустријом.

Руска флота поновила је бомбардовање Босфора, али се предвиђају велике потешкоће за операције без судјеловања сухопутне војске. На Малти се налазе француске трупе за искрцавање. Неке врло јаке ратне лађе енглеске и француске скоро ће отићи из Малте за Дарданеле. њемачки генерал фон Крук који је управљао ранијим њемачким операцијама против Париза, озбиљно је рањен. Кронпринц је узео његову команду.

Флота руска уништила је батерију форта Елка на Босфору.

Из Берлина јављају да се код Тенедоса водио бој између аероплана њемачких и енглеских.

Код Имброса налазе се скупљени бродови енглеско-француски са трупама за искрцавање.

Јуче су стигла у Кијев 472 мађарска рањена официра из Пшемисла, који припадају мађарском племству.

Војни званични уред из Вашингтона рачуна њемачке губитке до сада 1,750.000 војника, број готово једнак с оним аустријским.

Лондон, 20. марта. Још два путничка пароброда, „Фламинион“ и „Краун оф Касел“ потопљени су од једног њемачког подморског брода. Послуга се спасла у чамцима.

Лондон, 20. марта. Текст ноте коју је упутила американска влада у одговор на мјере предузете од стране министарског савјета, саопштен је американском амбасадору у Лондону и биће објављен.

Лондон, 20. марта. Јуче је сахрањен Лорд Ротшилд у старости од 74 године. Преминуо је од операције.

Лондон, 20. марта. На индијској граници једна колона од 1000 људи под командом генерала Тана издржала је борбу с непријатељем који је бјесомучно нападао. Губитци непријатељеви износе 200 мртвих и 300 рањених. Заплијењено је пушака, застава, сабаља. Непријатељ је протјеран са линије. (Рад. извј.)

Париз, 20. марта. Француско поморско министарство објављује да је један брод другог реда из лаке ескадре напао на један њемачки подморски брод на мору пред Диепом. Француски брод прешао је изнад подморског брода чијега перископа је нестало с површине. Једна велика количина уља појавила се на површини воде.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Главном Одбору за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у рату 1914—15. год. из Босне, Херцеговине и Боке Которске — у Никшићу стигли су ови прилози:

Од Одбора за прикупљање помоћи пребјеглим фамилијама из Аустро-Угарске на Цетињу перп. 2500.—; Од Пододбора за помагање породица пребјеглих у Црну Гору у Беранима Перп. 1200.—

До 16. марта 1915. год. стигло је Главном Одбору у свему 10.544-90 Перјера. Као што смо раније јавили, образовани су пододбори за помагање пребјеглих породица у Ђаковици и Чајничу. У Ђаковици је изабран за предсједника пододбора г. Хаџи Муртеза Мудериз, за секретара г. Јаков Симон, трг., за благајника г. Азем Даут, трг., а за чланове ова г. г.: свешт. Јова Ђесаровић, Сава Стојановић, Изет Бег, Али Ваима, Илијаз бег, Шафир Али Спахи, Сејфула Палоја, Стева Краснић, Тан Баталака, Стеван Симић, Ново Вуканић, Симо Секулић, А. Андреис, Афис Паласки, Лука Мијушковић, Муамед Пуља, Јаја Хаџи Исмаил Ђлшњак.

У Чајничу (Босна) изабран је за предсједника свешт. госп. Гавро Комадановић, за секретара г. Драго Перендија, за благајника г. Новица Ковачевић, а за чланове г. г. Васиље Лаковић, Љубо Шаин, Антоније Бојовић, Ђорђе Буровић, Ристо Јовановић и Јово Зечевић.

† **Стефан Марнић.** Пишу нам: 2. марта ове године, преминуо је у војној болници у Руде, племенски кап. Стефан Марнић из бат. Љеворечког. У њему је Домовина изгубила једног јунака и чиновника. Још у рату с Турцима 1877 год. када је била чувена битка на Буковој Пољани, као дјетић од 18 год. одликовао се покојни Стефан својим јунашвом и храброшћу, гдје је био добио и јуначке ране. За те његове врлине поред других одлика био је награђен највећим војничким орденом „Обилића медаљом“. Доцније је добио чин официра, а касније био је постављен за племенског капетана у Лијевој Ријечи, у којему га чину затече и рат с Турском 1912. Кад је објављен рат с Турском, поред дужности капетанских покојни Стефан лати са пушке и пође у бојне редове, учествујући у окршајима на Гребену, Виситору, Пепићу и Новишићу, а у борби на Перићу непријатељски куршум сломио му је десну руку. Но и то га није спријечило да даје јуначки примјер, док га не погоди и други куршум у прси, али он и тада клицаше: „Напријед војници!“ Напријед јунаци!“ Од тих се рана доцније опоравио, те је и

под Скадром — на Бардањолту 25. и 27. јануара 1913 год. учествовао у борби, са истом смјелошћу и прегалаштвом и по трећи пут добио витешке ране. Приликом објаве рата Аустрији, покојник немаше стриљења, а да и онако изломљен од непријатељских куришума не пође у бојне редове, у којима је и остао све до своје смрти, вазда досљедан гласа који је као човјек, јунак, официр и капетан међу људима стекао. Лака му српска груди земље, за коју је свој живот жртвовао. Н. Вкћ.

Службени огласи

Објава. — Пошто су последници заоставштине поч. Вида Иванишевића и Милице Иванишевић, преминуле 1. марта т. год. за сада непознати, то се овим позивају сва она лица, која полажу своја наследна права на поменутој имовини (haereditas jascens), да се пријаве писмено, лично или преко пуномоћника овом суду најдаље за мјесец дана од дана публикације ове објаве.

Уз пријаву имају поднијети суду и правни основ на којему базирају конкурирање у наслеђе. Лицима, за која буде суд сазнао сам или која се пријаве, а на суђење не узмогу доћи, постављен ће бити ех оффицио старатељ, као заступник њихових правних интереса на суду. Послије поменутог рока, суд ће на основи пријављених конкурирања расправљати права наследствена и огласити судском пресудом законите наследнике.

Број 222. III—1908—8.

Цетиње, 12. марта 1915 г.

— Кр. Обласни Суд —

3,3 председ. Александар К. Матановић.

Приватни огласи

БЛАГОДАРНОСТ

Налазећи се још под тешким душевним утисцима и болом за нашим нигда непрежаљеним сином и братом † **НИКОМ**, погинулим 28. септембра 1912 год., стиже нас и друга несрећа смрћу нашег нигда незаборављеног

† САВА А. ЈАБЛАНА

— поштанско-телеграфског чиновника —

који се 5. овог пресели у вјечност, послје кратког али тешког боловања, у 45 години свога живота. — Овом приликом указато нам је особито саучешће од наше и покојникове браће, пријатеља и познаника, те не можемо пропустити, а да им и овим путем не изјавимо нашу доживотну благодарност.

Хвала г. доктору Радовићу на искреном заузимању и лекарској помоћи, као и друговима покојниковим на изјављеном саучешћу и положеном вијенцу на одар покојников. — Такође хвала г. г. свештеницима: Станку Вукмировићу и Мирашу Вукићу на извршеном опјелу.

Срдљачна и братска хвала нашој браћи Цекиљанима и Добрљанима, који покојника онако братски ожалише и до гроба испратеше. — Захваљујући смо и свима онима, који нам телеграфски или писмено учешће изјавише, као и свима, који овом приликом ма како учествоваше у нашој жалости.

Добрско-Село, 10. марта 1915.

Ожаловљени: мајка **Маре**; супруга **Милица**; брат **Мато**; сестре: **Маке**, **Ђане** и **Маше** с осталим родбином. (бр. 90, 1, 1)

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

И ако ми доцкан стиже тужна вијест, да је мој никад непрежаљени син, односно брат

† ЂУКАН ПЕШИЋ, потпоручик,

командир 1. чете III. баталиона XIV. пука српске војске, у светој борби за одбрану и ослобођење још неослобођене браће, погинуо у боју од 24. септембра прошле године у Прашници, сачуван у Црној Бари у Мачви код Цркве, у тридесетој години свога живота, — ипак не би доцно, да потресе моје, мојих и покојникових многобројних пријатеља срца, који похиташе да на овај тужни глас дадну одушке својим боловима, и изјаве ми своја пријатељска и брацка саучешћа. Стога сматрам за свој свети дуг изјавити овим своју топлу захвалност на писменим и телеграфским саучешћима г. г. Јеврему Бакићу, обласном управитељу; Зарији Вуковићу, предсједнику обл. суда; Милосаву Раичевићу, Радисаву Зековићу, члану обл. суда; Милутину Радовићу секретару обл. управе; командирима: Нову Рилићу, Милошу Војводићу, Вуксану Раичевићу; поручницима: Марку и Милану Обрадовићима, Бошку Марсенићу и Михајлу Раичевићу, Тодору Лекићу предсједнику општине, Раду Марићу секретару обл. суда; писарима: Бур Арсенијевићу и Крсту Кастратовићу; офиц. Рад. Шошкићу, Мирашу, Миловану и Владимиру — Ранчевићима; Шћепану Вулевићу, Секулу Чукићу и Радошу Вујошевићу — преперандистима; Миљану Вукићевићу и Божу Нововићу.

Незаборавна брацка захвалност на саучешћу и изјави о смрти покојниковој пор. срп. војске Влад. Ђекићу, као и друговима драгог ми покојника, који га предадоше српској матери земљи, којој поклони свој млади живот.

Такође доживотна захвалност на личном саучешћу: проту Ј. Бојовићу с Бушчанима, проту Прокопију Вековићу с Лушчанима, попу Видаку Мићковићу, попу Алекси Поповићу, Вуксану Драговићу, општ. судији Петру Весковићу, секретару општине Ђорђију Димићу, трговцу и барјактару Драгу Обрадовићу с Горњо Селјанима, оф. Томици Чукићу и писару Стојановићу с Трешићима, ком. Милији Николићу с Шекуларцима, Миловану Саичићу с Винићанима, поручнику Велмићу Нововићу, кап. Марсенићу и оф. Боку Васовићу са Трешчанима и Ријечанима.

Још једном хвала свима и сваком, ко је ма какву помоћ указао рањеном покојнику и погребу присуствовао и саучешће изјавио.

Андријевица, 8. марта 1915. год.

Ожаловљени: отац **Воле**; мати **Стојана**; брат **Владимир** и сестра **Јелисава** са осталим родбином. (бр. 93, 1, 1)